

Voorzitter

De **voorzitter**: Ik stel voor, het stenogram van dit gedeelte van de vergadering door te geleiden naar het kabinet.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Poppe.

De heer **Poppe** (SP): Mevrouw de voorzitter! Aanstaande donderdag zal de gemeenteraad van Den Haag beslissen over het al dan niet slopen van een complex sociale woningen, de Zwarte Madonna, in verband met nieuwbouw van twee ministeries. Dit zijn zeer aantrekkelijke en gezochte socialehuurwoningen waar veel vraag naar is en die slechts vijftien jaar oud zijn.

De **voorzitter**: Mijnheer Poppe, u weet wat ik wil zeggen.

De heer **Poppe** (SP): Over deze sloopplannen heb ik op 22 december 2000 schriftelijke vragen gesteld aan staatssecretaris Remkes. Op 17 januari heb ik een bericht van uitstel van antwoord ontvangen. Inmiddels heb ik van de heer Duivesteijn begrepen dat hij vanmorgen aanvullende vragen heeft gesteld. Ik verzoek de staatssecretaris om de antwoorden op mijn vragen en de vandaag gestelde vragen op z'n laatst morgen aan de Kamer te doen toekomen. Ik doe dit verzoek, omdat die antwoorden in het belang kunnen zijn van de besluitvorming door de gemeenteraad van Den Haag over de nieuwbouw van deze ministeries.

De **voorzitter**: Ik neem van u aan dat de heer Duivesteijn inderdaad schriftelijke vragen heeft gesteld, want ik heb ze zelf nog niet gezien. Het is echter duidelijk dat u het antwoord op beide reeksen vragen morgen wilt hebben.

Ik stel voor, het stenogram van dit gedeelte van de vergadering door te geleiden naar het kabinet.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Rabbae.

De heer **Rabbae** (GroenLinks): Mevrouw de voorzitter! Na overleg met de andere woordvoerders op het onderwerp Wet tegemoetkoming studiekosten, wil ik u vragen om de beraadslaging over dit wetsontwerp

te heropenen. De reden voor dit verzoek is dat tijdens het debat zes van mijn collega's amendementen hebben ingediend die ertoe strekken, te voorzien in een tegemoetkoming in de reiskosten van studenten in het MBO. Deze amendementen zijn echter uit verschillende gezichtshoeken ingediend en verschillen zodanig dat het praktisch onmogelijk is om voor welk amendement dan ook een meerderheid te vinden. Met het oog daarop zouden de woordvoerders graag met elkaar overleggen om zo mogelijk een oplossing te vinden.

De **voorzitter**: Ik kan hiermee instemmen. Wij hebben daardoor minder tijd nodig voor de stemmingen en daarom stel ik voor om deze heropening hedenmiddag te doen plaatsvinden. Ik heb namelijk begrepen dat een heropening later deze week problemen oplevert voor zowel de agenda van de minister als die van de woordvoerders.

De heer **Rabbae** (GroenLinks): Voorzitter! Wij hebben wel tijd nodig om met elkaar te overleggen. Het is onmogelijk om die heropening aansluitend aan de stemmingen te laten plaatsvinden.

De **voorzitter**: Als dat zo is, kan die heropening op z'n vroegst pas ergens volgende week plaatsvinden.

De heer **Rabbae** (GroenLinks): Dat is prima.

De **voorzitter**: Ik voel mij door deze gang van zaken enigszins schuldig tegenover de minister. Hij heeft namelijk pas laat gehoord dat er vandaag niet zal worden gestemd over het wetsvoorstel. Ik verzoek de Kamer om in de toekomst een verzoek om uitstel van de stemmingen eerder in te dienen dan vlak voor de stemmingen op dinsdag.

Mijnheer Rabbae, is het wel mogelijk om vandaag te stemmen over de moties die bij dit wetsontwerp zijn ingediend?

De heer **Rabbae** (GroenLinks): Ik verzoek u om de stemming over de moties eveneens uit te stellen.

De **voorzitter**: Dan zullen wij bij de stemmingen over dit wetsvoorstel ook stemmen over de moties.

Op verzoek van de heer Buijs stel ik voor, zijn motie (27583, nr. 1) van de agenda af te voeren.

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde zijn de **stemmingen** in verband met het **Voorstel van wet van de leden Van Heemst en O.P.G. Vos tot wijziging van de Woningwet en enige andere wetten in verband met maatregelen na sluiting van woningen, woonketen, woonwagens en andere gebouwen, alsmede de bij die ruimten behorende erven ten gevolg van versterking van de openbare orde of overtreding van artikel 2 of 3 van de Opiumwet (Wet Victor) (24549).**

(Zie vergadering van 18 januari 2001.)

De **voorzitter**: De heer Nicolaï trekt zijn amendement op stuk nr. 18 in.

In stemming komt het amendement-Nicolaï (stuk nr. 16).

De **voorzitter**: Ik constateer, dat dit amendement met algemene stemmen is aangenomen.

Artikel II zoals het is gewijzigd door de aanneming van het amendement-Nicolaï (stuk nr. 16), wordt zonder stemming aangenomen.

De artikelen III t/m VIII en de beweegreden worden zonder stemming aangenomen.

De **voorzitter**: Ik geef gelegenheid tot het afleggen van stemverklaringen vooraf.

□

De heer **Rabbae** (GroenLinks): Mevrouw de voorzitter! Mijn fractie waardeert het altijd dat collega's een initiatiefwetsvoorstel indienen teneinde een adequaat antwoord te geven op maatschappelijke ontwikkelingen. Dat geldt ook voor dit wetsvoorstel. Zoals bekend voorziet de wet Victoria in de mogelijkheid dat drugspanden worden gesloten als zij de oorzaak zijn van schendingen van de openbare orde.

De heer Van Heemst van de PvdA-fractie en de heer Vos van de VVD-fractie hebben een broertje van de wet Victoria in het leven geroepen en wel de Wet Victor. Het voorziet in het herstellen van de leefbaarheid in de straat en in de omgeving van

Rabbae

gesloten panden. Die doelstelling onderschrijft mijn fractie volledig. Tijdens het debat is het wetsvoorstel verruimd tot het onteigenen van panden waarin krakers zich kunnen bevinden. Die verruiming heeft mijn fractie voor problemen gesteld. Dat heeft geleid tot diepgaande discussie in onze fractie. Wij zijn toch tot de conclusie gekomen dat wij dit voorstel moeten steunen. Wij gaan ervan uit, dat het aantal gevallen met kraakpanden zeer klein zal zijn. Verder zal de rechter bij eventueel oneigenlijk gebruik van dit wetsvoorstel alsnog kunnen ingrijpen.

In stemming komt het wetsvoorstel.

De **voorzitter**: Ik constateer dat het wetsvoorstel met algemene stemmen is aangenomen.

Ik neem aan dat de initiatiefnemers hun voorstel in de Eerste Kamer willen verdedigen.

De heer **Van Heemst** (PvdA): Dat doen wij met liefde want het is een goed voorstel en met plezier want het is hier zeer breed gesteund, breder dan wij vorige week nog hadden gehoopt.

De vergadering wordt enkele minuten geschorst.

Aan de orde is de behandeling van :
- **het wetsvoorstel Wijziging van de regelingen betreffende de waarborgen rond de vervolging (26436).**

De algemene beraadslaging wordt geopend.

De heer **Dittrich** (D66): Mevrouw de voorzitter! Onlangs kreeg ik een brief van een mevrouw uit Noord-Holland. Haar zoon had haar dochter seksueel misbruikt en dat was jaren later uitgekomen, toen de zoon het huis al uit was. De moeder steunde haar dochter en er werd na overleg met een therapeut besloten dat aangifte gedaan moest worden tegen de zoon. Op een gegeven moment heeft de officier van justitie een kennisgeving van niet verdere vervolging aan de zoon gestuurd, maar daar wisten de moeder en de dochter niets van. Zij voelden zich dus ernstig te kort gedaan door het openbaar ministerie en wilden zich beklagen bij het

gerechtshof in Amsterdam. Er kon evenwel geen strafzaak tegen de zoon meer aanhangig worden gemaakt, terwijl dit voor het verwerkingsproces van de dochter kennelijk heel belangrijk was. Men wilde dat de zoon zich in het openbaar voor de rechter zou verantwoorden. Dat kon echter niet vanwege de kennisgeving van niet verdere vervolging. Toen ik die brief kreeg, dacht ik: hadden wij dit wetsvoorstel maar een paar jaar eerder in de Kamer behandeld, want dan was dit probleem opgelost en hadden moeder en dochter binnen drie maanden hun beklag bij het gerechtshof tegen het niet vervolgen van de zoon kunnen doen.

De huidige wet is dus niet logisch. Het wetsvoorstel van de minister brengt meer evenwicht in de rechten van de verdachte en het slachtoffer in de toch wel lastige driehoeksrelatie met het openbaar ministerie. De officier van justitie heeft een monopoliepositie. Want neemt de officier een vervolgingsbeslissing dan kan ofwel de verdachte daartegen in het geweer komen wanneer hij het niet eens is met de beslissing dat hij vervolgt wordt, ofwel het slachtoffer of de nabestaanden wanneer de beslissing van de officier inhoudt dat geen vervolging wordt ingesteld. De fractie van D66 steunt het voorstel van de minister.

Maar op één punt – en dat vinden wij toch wel een belangrijk punt, ook al zal het niet vaak voorkomen – willen wij dat het voorstel gewijzigd wordt. Dat gaat over het voorstel van de minister om ook aan het slachtoffer of de nabestaanden de mogelijkheid te bieden, beklag te doen bij het gerechtshof, nadat de rechter op verzoek van de verdachte heeft verklaard dat de zaak tegen die verdachte geëindigd is. De minister regelt dit in artikel 36 en in artikel 12, onderdeel I, van het wetsvoorstel. Als het voorstel ongewijzigd wet wordt, kan een heel rare situatie ontstaan. De rechtbank oordeelt bijvoorbeeld dat het openbaar ministerie te lang heeft gewacht met het vervolgen van de verdachte. De verdachte vraagt aan de rechtbank om de zaak voor geëindigd te verklaren en de rechtbank doet dat. Daarmee is het slachtoffer het niet eens. Het wil niet de dupe worden van een talmend openbaar ministerie en beklaagt zich bij het gerechtshof. De minister zegt in de stukken: ook

en juist als het hof het met de rechtbank volledig eens is – namelijk dat het openbaar ministerie te lang gewacht heeft – dan kan het hof van mening zijn dat een last tot vervolging van de verdachte of de klacht van het slachtoffer passend is. Met andere woorden: de beslissing van het hof dient als een soort hoger beroep tegen de eerdere beslissing van de rechtbank. Dat staat op gespannen voet met ons gesloten systeem van rechtsmiddelen.

Stel dat het hof die vervolging gelast, nadat de rechtbank heeft overwogen dat het openbaar ministerie te lang heeft gewacht met de vervolgingsbeslissing. Dan moet de officier dezelfde zaak bij dezelfde rechtbank aanbrengen. Kan dan redelijkerwijs verwacht worden dat die rechtbank opeens zal besluiten dat het openbaar ministerie wel tijdig tot vervolging is overgegaan? Mij lijkt van niet. Dan doemt de vraag op: wat zijn de voordelen voor het slachtoffer in de constructie die de minister voorstelt? Ik vind het van belang dat de rechter, voordat hij reageert op het verzoek van de verdachte om die zaak voor geëindigd te verklaren, het slachtoffer moet kunnen horen, zodat ook diens belangen meegewogen kunnen worden bij de beslissing. Dat spaart een gang naar het gerechtshof uit, er hoeft daar geen klacht meer te worden ingediend, en het geeft de afweging in handen van een rechter die over de zaak zelf oordeelt. Om dat mogelijk te maken, heb ik twee amendementen opgesteld en ingediend. Daarin volg ik de gedachtegang zoals die ook door de Nederlandse Vereniging van Rechtspraak, de rechters dus, en het College van procureurs-generaal van het OM naar voren is gebracht. Ik wijs erop dat ook de Nederlandse Orde van Advocaten op dit onderdeel van het wetsvoorstel kritiek had. De collega's Niederer en Van de Camp hebben deze amendementen inmiddels mede ondertekend. Ik wil deze amendementen opnieuw indienen vanwege een gewijzigde ondertekening.

De **voorzitter**: Dat hebt u bij deze gedaan.

De heer **Rabbae** (GroenLinks): Voorzover mij bekend, heb ik dit amendement via de ambtelijke weg in deze Kamer mede ondertekend.